

DÉLMAGYARORSZÁG

Szerkesztőség:
SZEGED, KÁRÁSZ-UTCA 9. SZÁM.
A szerkesztőség telefonja: 305.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:
egész évre 28.— K. negyedévre 7.— K.
fél évre 14.— K. egy hónapra 2.40 K.
Egyes szám ára 10 fillér.

Kiadóhivatal:
SZEGED, KÁRÁSZ-UTCA 9. SZÁM.
A kiadóhivatal telefonja: 81.

Szeged, 1917.

VI. évfolyam, 25. szám.

Csütörtök, február 1.

Blokád és szigorított tengeralattjáró-harc az antant ellen

BÉCS, január 31. A Magyar Távirati Iroda jelenti: Tekintettel a békeajánlatnak az ellenfél által történt rideg visszautasítására, valamint az abból származott szükségességre, amelynél fogva a háborút fokozott erővel kell tovább vinni és azt minden — még a legélesebb harci eszközök alkalmazásával is — megrövidíteni, a cs. és kir. kormány a berlini kormányval egyetértésben elhatározta, hogy

folyó évi február 1-től kezdve Anglia, Franciaország és Olaszország körül, valamint a Földközi-tenger keleti részében egyes zárlati zónákban a buvárhajóharcot élesebb formában veszi fel és minden tengeri forgalmat megbénít.

Ez okból a cs. és kir. külügyminiszter e hó 31-ikén a semleges államoknak a cs. és kir. udvarnál akkreditált összes képviselőihez jegyzéket intézett, amely fordításban így hangzik:

Ausztria-Magyarország és szövetségesei 1914 augusztus havában felvették a kényszerharcot. Az a tudat, hogy létük és létérdekeik védelméről van szó, megadták nekik az erőt, hogy megállhattak ellenségeik tulerejével szemben és olyan eredményeket küzdhettek ki, amelyekkel az ellenség sikerei nem érnek fel. Harminc háborus hónapban megszilárdultak és megnövekedtek ezek a sikerek.

Amilyen mértékben gyengültek és megsemmisültek az ellenség hódítási tervei, abban a mértékben elértnek tekintették Ausztria-Magyarország és szövetségesei tisztán védelmi jellegű háborus céljait. Ennek a helyzetnek teljes felismerése és az az óhaj, hogy a további hasztalan vérontás elkerültesse, szülte a négy szövetséges hatalom békeajánlatát. Ellenfeleik, akiket elvakított az örület, hogy mégis előidézhetik a sorsnak egy rájuk nézve kedvező fordulatát és bennünket összezuzhatnak, visszautasították ezt az ajánlatot és a békekötésnek olyan feltételeit állították fel, amelynek előfeltétele a négy szövetséges hatalom legyürése, célja pedig azoknak megsemmisítése lett volna. Isten és a világ

tanul annak, hogy ki a bűnös a háboru további folytatásában. Az ellenségnek azon szándékaival szemben, hogy Ausztria-Magyarországnak és szövetségeseinek hadseregét legyűrjék, flottájukat megsemmisítsék, lakosságaikat kiéheztessék, folytatni kell a háborút szárazon és vizen, minden, még a legélesebb fegyverrel is. Egyedül a háboru összes eszközeinek fokozott alkalmazása teszi a háboru tartalmának megrövidítését lehetségessé. Az ellenségek már eddig is arra törekedtek, hogy Ausztria-Magyarországnak és szövetségeseinek tengeri forgalmát megbénítsák és ezen hatalmakat minden behozataltól elvágják. Miként más tengereken, az Adrián is, még a kórházhajókat is, mint az Elektrát és a fegyvertelen személyszállító gőzösöket, mint pl. a Zagrebet, előzetes figyelmeztetés nélkül megtorpedózták. Ausztria-Magyarország és szövetségesei ezután a maguk részéről ugyanezt a módszert fogják alkalmazni olyképen, hogy 1917 február 1-től kezdődőleg Angliát, Franciaországot és Olaszországot elvágják minden tengeri forgalomtól és evégből egy bizonyos zárlati zónán belül minden eszközzel megakadályoznak minden hajózást.

A jegyzék ezután felsorolja azokat a helyeket, amelyek a zárlati zónába esnek. Pontosan megállapítja, hogy melyik szélességi foktól melyik hosszúsági fokig akadályozzuk meg az ellenség hajózását, majd így folytatja:

Semleges hajók, amelyek ezeken a tengeri vizeken hajóznak, azt a saját veszélyükre teszik. Habár történtek óvintézkedések arra nézve, hogy azok a semleges hajók, amelyek február 1-én a zárlati zónák kikötőik közelébe érkeznek, megkíméltesse, mégis nagyon tanácsos, hogy minden rendelkezésre álló eszköz igénybevételével ezek más irányba téríttessenek. A semleges hajók, amelyek a zárlati zónákba eső kikötőkben időznek, hasonló biztonságban elhagyhatják a zárlati zónákat, ha február 5-ike

előtt indulnak el a kikötőkből és a legrövidebb uton haladnak a tenger vidéke felé.

Ausztria-Magyarország ezen elhatározását az a szándék szülte, hogy hathatós háborus eszközzel megrövidítse a harcot és közelebb jusson egy olyan békéhez, amelyre nézve ellenségeitől eltérőleg mértékletes, semminő megsemmisítő szándéktól nem vezérelt feltételeket vett tervbe, eltelve, mint eddig, ezuttal is attól a szándéktól, hogy a háboru végcélja ne legyen hódítás, hanem a maga és többi államok szabad és biztosított fejlődése.

Teljes bizalommal tengeri és szárazföldi haderői bevált bátorsága iránt, vezetve és megacélozva annak szüksége által, hogy az ellenség megsemmisítő akaratát megghiusítsák, lépnek Ausztria-Magyarország és a vele szövetséges hatalmak keserű elszántsággal, de egyuttal azal a bizonyossággal is a háboru e következő komoly fázisába, hogy az oly eredményre fog vezetni, amely az évekig tartó küzdelmet végleg eldönti és ezzel az anyagi és véráldozatokat igazolni fogja.

Bátorkodom arra kérni Excellenciát, hogy fenti jegyzéket kormányához eljuttatni kegyeskedjék stb.

Az itteni amerikai nagykövetséghez azonos szövegű jegyzék intéztetett a következő bevezetéssel:

Alulírott abban a szerencsében részesült, hogy megkapta az e hó 22-ikén kelt iratot, amelyben Excellenciád szíveskedett közölni azt az üzenetet, amelyet az Egyesült Államok elnök ura ugyanazon a napon az amerikai szenátushoz intézett. A cs. és kir. kormány nem mulasztotta el ezen jelentőségű nyilatkozat tartalmát komoly mérlegelés tárgyává tenni. Nem ismeri félre azokat a fenkölt elveket, amelyeket az elnök ur követ, de mindenek előtt meg kell állapítani, hogy Wilson urnak a maradandó béke létrehozására irányuló óhaját már az a visszautasítás is megghiusította, amelyben Ausztria-Magyarország és szövetségeseinek békeajánlata részesült az ellenségek részéről.